

5. Шемаєва Л. Г., Безгін К. С. Управління якістю бізнес-процесів на підприємстві [Текст]: [монографія]. Харківський національний економічний ун-т. Харків: Вид. ХНЕУ, 2009. 240с.

УПРАВЛІННЯ ЕКСПОРТНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Н. В. СТОЯНЕЦЬ, д-р екон. наук,
професор кафедри менеджменту імені професора Л. І. Михайлової

Сумський НАУ

natalystoyanez@gmail.com

Л. В. КУДІНОВА здобувач 2-го освітнього рівня
спеціальності 073 «Менеджмент»

Сумський НАУ

Зі зростанням глобалізації та загостренням міжнародної конкуренції аналітики та політики в усьому світі виступають за технологічні інновації для підвищення експортної конкурентоспроможності своїх компаній. Аргумент полягає в тому, що інноваційні експортери мають більші шанси на успіх, оскільки інновації допомагають зменшити витрати виробництва та підвищити продуктивність, або що вони сприяють розробці нових продуктів і послуг з унікальними характеристиками або вищою якістю. Ринки, що розвиваються, і ринки, що розвиваються, також характеризуються вищим ступенем неоднорідності фірм, пов'язаною з відмінностями у власності та інституційних умовах. Наприклад, на іноземних інвесторів припадає значна частка інвестицій і торгівлі в багатьох експортно-орієнтованих країнах з економікою, що розвивається. У той же час уряди відіграють більш важливу роль, ніж у більшості розвинутих економік, через велику державну власність на підприємства.

Взагалі ефективний підйом у сучасному вітчизняному виробництві будматеріалів базується на особливості сировини та компаніях, які розгорнули глобальні проекти, побудували модернізовані заводи та забезпечили експортні можливості для України. На сьогоднішній день країна відправляє на експорт: керамічну плитку та керамограніт; цеглу рядову та лицьову, клінкерну, блок пористий великоформатний, цеглу ручного формування. Взагалі Україна повністю покриває внутрішній попит та експорт облицювальної та клінкерної цегли. Щодо бетону та залізобетону, який

сьогодні головний в будівництві а саме товарний бетон і залізобетон, неймовірна кількість виробів і конструкцій. В Україні стрімко розвиваються світові технології, оскільки логістика обмежує радіус доставки. Будівельні організації все частіше використовують будматеріали українських виробників, які дешевші за іноземні аналоги.

Поведінка підприємства на зовнішньому ринку визначальною мірою виділяється внутрішніми її резервами і можливостями розвитку при досягнутому ступені стратегічного управління. Одночасно стратегія зовнішньоекономічної діяльності є основною серед вагомих елементів стратегічного плану організації та системи стратегічного управління. Процес розробки та впровадження стратегії діяльності підприємства на зовнішньому ринку включає в себе основні шість стадій: загальний всебічний аналіз стану та розвитку зовнішньоекономічної діяльності; оцінка та аналіз передбачуваних змін у кон'юнктурі зовнішнього ринку; стан можливостей та резервів на зовнішньому ринку з урахуванням прогностичних змін у його кон'юнктурі; стан зовнішньої та внутрішньої бюджетно-податкової політики через впливи пертурбацій на умовах функціонування організації; синтез тенденцій піднесення світової економіки, розвиток тенденцій світового ринку, включаючи ринок кредиту, зовнішньоторговельної політики різних країн, оцінка впливу змін у ній на умови функціонування організації; розробка довгострокової стратегії зовнішньоекономічної діяльності з урахуванням існуючого і прогнозного стану на зовнішніх ринках, а також можливостей і очікуваних змін в умовах функціонування підприємства [1].

Розробка стратегії поведінки організації на зовнішньому ринку здійснюється на трьох різних рівнях: глобальному, стратегічному і тактичному. Глобальний рівень включає в себе довгострокові аспекти діяльності на основі визначення найважливіших цілей, сукупність яких розглядається як одне ціле. При цьому планування здійснюється на рівні керівництва підприємства з урахуванням можливих довго - і середньострокових варіантів розвитку. На тактичному рівні планування ЗЕД концентрується на визначенні конкретних цілей, досягнення яких є передумовою ефективного використання існуючих ресурсів для реалізації глобальних цілей на існуючих ринках збуту. Стратегічне управління пов'язане з визначенням цілей організації і з приведенням її взаємозв'язків із навколишнім середовищем у відповідність до внутрішніх можливостей і завдань розвитку.

Таким чином, стратегічний менеджмент у сфері зовнішньоекономічних зв'язків сприяє стабілізації і зміцненню стратегічних позицій підприємства, забезпеченню його тривалої життєздатності при зміні зовнішніх умов функціонування. Ефективний розвиток зовнішньоекономічної діяльності має ґрунтуватися, перш за все, на адаптації стратегії організацій до вимог міжнародного ринку. Враховуючи досить складне фінансово-економічне становище багатьох вітчизняних промислових підприємств і високі витрати, необхідні для виходу на зовнішній ринок, важливим стає вибір пріоритетних напрямів, в більшій мірі сприяючих досягненню успіху на зовнішньому ринку, пошук досконалих варіантів управління зовнішньоекономічною діяльністю. Організаційне забезпечення є одним із факторів ефективного розвитку ЗЕД підприємства, формування і вдосконалення якого повинно бути одним із першочергових управлінських рішень керівництва. Використання даного підходу надасть змогу сформуванню і реалізовувати конкретну послідовність заходів, спрямованих на стабільне функціонування, стійкий та перспективний розвиток ЗЕД підприємства.

Список використаних джерел:

1. S. Ayllón, D. Radicic Product innovation, process innovation and export propensity: persistence, complementarities and feedback effects in Spanish firms *Applied Economics*, 51 (2019), pp. 3650-3664

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ПОТЕНЦІАЛОМ ЛЮДСЬКИХ РЕСУРСІВ В МЕДИЧНОМУ ЗАКЛАДІ

Л. М. МОГИЛЬНА, канд. екон. наук

В. С. ЗАМУЛА, магістрант

Сумський національний аграрний університет

В охороні здоров'я стосовно ресурсів медичних установ прийнято апелювати такими поняттями як: матеріальні, фінансові енергетичні, інформаційні, інноваційні, наукові, технологічні, кадрові ресурси тощо. Система охорони здоров'я має важливе значення для розвитку потенціалу людських ресурсів, бо вона характеризується високим рівнем контакту з пацієнтами, а тому медичним установам необхідні кадри, які не тільки добре навчені та підготовлені, а й віддані своїй справі. Вкрай важлива наявність належної структури та ефективного використання професійних знань та умінь.